

อะไรที่ต้องทำหลังจากหัจญ์ ?

﴿ماذا بعد الحج؟﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

www.saaaid.net

แปลโดย : ซุฟอัม อุษมาน

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿ماذا بعد الحج؟﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع صيد الفوائد

ترجمة: صافي عثمان

2009 - 1430

islamhouse.com

อะไรที่ต้องทำหลังจากหัจญ์ ?

หนึ่งในจำนวนเรื่องที่เราต้องให้ความสำคัญหลังจากที่ได้ปฏิบัติ อะมัลไปแล้วก็คือ ประเด็น การตอบรับอะมัล ว่ามันถูกรับหรือไม่ ? เพราะการได้รับเตาฟีกให้ปฏิบัติอะมัลศอลิหุนั้นถือว่าเป็น นิอุมัตที่ยิ่งใหญ่ แต่ว่ามันจะไม่สมบูรณ์จนกว่าจะได้รับอีกนิอุมัตหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นคือนิอุมัตการ ตอบรับจากอัลลอฮฺ

สิ่งนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะหลังจากที่เสร็จสิ้นจากภารกิจหัจญ์ ที่บ่าวคนหนึ่ง ได้ทุ่มเทเหนื่อยยากฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ มากมาย แต่หากมันกลับไม่ถูกรับแล้วละก็ ยังจะมีอะไรที่ แยกไปกว่านี้อีกเล่า ? ย่อมเป็นเรื่องที่เสียหายมากแค่ไหนถ้าหากอะมัลที่คนผู้หนึ่งได้ทำไปกลับถูก ปฏิเสธ เขาต้องพบกับความเสียหายที่ชัดเจนเป็นแน่แท้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

เมื่อได้รู้แล้วว่ามิจานมากมายที่ถูกปฏิเสธและไม่ถูกรับจากผู้ปฏิบัติ เนื่องด้วยสาเหตุต่างๆ มากมาย ย่อมเป็นเรื่องที่สมควรต้องรู้เช่นเดียวกันว่า มีสาเหตุอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยให้อะมัลนั้นถูก ตอบรับ ถ้าหากบ่าวพบว่ามันมีอยู่ในตัวเขา ก็จงสรรเสริญอัลลอฮฺ และจงยืนหยัดทำต่อไปบน แนวทางนั้น และหากไม่พบว่ามันมีอยู่ในตัว เขา ก็จงให้ความสำคัญเสียตั้งแต่บัดนี้ ด้วยการทำอะมัล ด้วยความทุ่มเทและบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ

ในจำนวนมูลเหตุที่จะทำให้อะมัลศอลิหุนั้นถูกตอบรับก็คือ

1. การมองว่าอะมัลที่ได้ปฏิบัติไปนั้นเป็นเพียงความพยายามเพียงเล็กน้อย และ ไม่มีอาการโอ้อวดหรือลำพอง ตนกับสิ่งที่ได้ปฏิบัติไป เพราะแท้จริงแล้ว มนุษย์นั้นถึงแม้ว่า เขาได้ทำอะไรไปมากมายแค่ไหนก็ตาม ก็ยังไม่นับว่าได้ทำหน้าที่ขอบคุนต่ออนิอุมัตของอัลลอฮฺแม้ เพียงนิอุมัตเดียวที่ปรากฏอยู่บนร่างกายของเขาได้เลย ไม่ว่าจะ เป็นหู ตา ลิ้น หรืออื่นๆ และยังไม่นับว่าได้ ทำหน้าที่ทดแทน สิทธิของอัลลอฮฺจนครบแล้ว เพราะสิทธิของอัลลอฮฺนั้นมีเหลือคณานับ เหนือตัวเขา ดังนั้น หนึ่งในคุณลักษณะของผู้ที่บริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺก็คือ เขาต้องมองว่าอะมัลที่ได้ ปฏิบัติไปเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น และไม่ถือว่ามีค่ามากมายเท่าใดเลย เพื่อไม่ให้เกิด การโอ้อวดกับสิ่งที่ตนได้ทำไปและไม่มีอาการลำพองตนที่อาจจะทำลายผลบุญของเขา และไม่เป็นสาเหตุ ให้เกิดความรู้สึกเกียจคร้านที่จะทำความดีต่อไป

สิ่งที่จะช่วยให้เกิดความรู้สึกดังกล่าวก็คือ การรู้จักอัลลอฮฺและได้ประจักษ์ถึงนิอุมัตต่างๆ อันมากมายของพระองค์ รวมถึงการนึกถึงบาปและความบกพร่องของตนเอง

ลองเราพิจารณาดูสิว่า อัลลอฮฺได้ตั้งเสียนบีของพระองค์ไว้ อย่างไร หลังจากที่ทรงสั่งใช้ให้ ท่านทำในเรื่องหนึ่งที่สำคัญมาก พระองค์ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (1) قُمْ فَأَنْذِرْ (2) وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ (3) وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ (4) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (5) وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ (6) ﴾ (المدرثر)

ความว่า “โอ้ ผู้ที่ห่มกายเอ๋ย จงลุกขึ้นแล้วเตือนข่าวร้ายเถิด จงกล่าวตักบีร์สรรเสริญต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า จงทำความสะอาด เสื้อผ้าของเจ้า จงหลีกเลี่ยงจากความสกปรกโสมม จงอย่าอวดอ้างว่าได้ทำงานอย่างมากมายแล้ว” (อัล-มุดรฺษษุ 1-6)

2. การกลัวว่าจะมัลที่ทำไปจะถูกปฏิเสธและไม่ถูกตอบรับ แท้จริงแล้ว บรรดาสะลัฟศอลิหฺนัต่างได้ให้ความสำคัญกับการตอบรับอะมัลมากเป็นอย่างยิ่ง กระทั่งพวกเขา ถึงกับอยู่ในสภาพแห่งความหวาดกลัวและหวั่นเกรง อัลลลอฮฺได้ตรัสถึงสภาพของพวกเขาว่า

﴿ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَّحٌ لَّهُمْ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴾
(المؤمنون 60)

ความว่า “และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่พวกเขาได้ ให้ออกไป โดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมไปด้วยความหวั่นเกรงว่าแท้จริงพวกเขาต้องกลับไปหา พระเจ้าของพวกเขา” (อัล-มุฮ์มินูน 60)

ท่านนบี ศ็อลลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อธิบายอายะฮ์นี้ว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ถือศีลอดละหมาด บริจาค และกลัวว่าการงานเหล่านั้นจะไม่ถูกตอบรับจากพวกเขา และได้มีรายงานจากท่านอะลี เราะฎิยัลลลอฮุอันฮุ ว่าท่านได้กล่าวว่า พวกท่านจงให้ความสำคัญกับการตอบรับอะมัลมากกว่าที่พวกท่านให้ความสำคัญต่อตัวของอะมัลนั้นเสียเอง พวกท่านไม่ได้ฟังที่อัลลลอฮฺตรัสไว้หรือว่า

﴿ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾ (المائدة: 27)

ความว่า “แท้จริงแล้ว อัลลลอฮฺจะทรงรับจากบรรดาผู้ที่ยำเกรง ” (อัล-มาอิดะฮฺ 27)

3. การมีความหวังและ ขอความช่วยเหลือให้มาก แท้จริง การหวั่นเกรงต่ออัลลลอฮฺนั้นไม่เพียงพอ ทว่าต้องมีคู่ตรงข้ามของมันนั่นคือการหวังต่อพระองค์ เพราะ การหวาดกลัวโดยไม่มี ความหวังเป็นเหตุทำให้เกิดความท้อถอยและหมดหวัง ส่วนการหวังโดยไม่มี ความกลัวจะทำให้เกิด มูลเหตุของความรู้สึกที่ปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลลอฮฺ ซึ่งทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิ่งที่น่าตำหนิ ทั้งสิ้นและมีผลเสียต่อความเชื่อและอิบาดะฮฺของมนุษย์

การหวังว่าอัลลลอฮฺจะรับอะมัล พร้อมๆ กับการกลัวว่ามันจะถูกปฏิเสธ สามารถก่อให้เกิด ความรู้สึกนอบน้อมถ่อมตนต่ออัลลลอฮฺได้ แล้วอีมานก็จะเพิ่มขึ้นด้วยเหตุนี้ เมื่อมีความหวัง มนุษย์ ก็จะยกมือทั้งสองของเขาเพื่อวิงวอนขอต่ออัลลลอฮฺให้ทรงรับงานของเขา เพราะพระองค์ผู้ทรงเอกละ เहांนั้นที่ทรงสามารถ ทำเช่นนั้นได้ และนี่ก็คือสิ่งที่บิดาของเราท่านนบีอิบรอฮีมและอิสมาอิล อะ

ลัยฮิมัสสลาม ได้เคยทำเป็นตัวอย่างให้เรามาแล้ว เช่นที่อัลลอฮ์ได้เล่าถึงพวกเขา เอาไว้ เมื่อครั้งที่ทั้งสองได้สร้างกะอูบะฮ์ว่า

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقرة: 127)

ความว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมและอิสมาอีล ได้ก่อฐานของบ้านหลังนั้นให้สูงขึ้น (ทั้งสองได้กล่าววิงวอนว่า) ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของ พวกข้า พระองค์ โปรดรับ(งาน)จากพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นทรงได้ยิน และทรงรอบรู้” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 127)

4. **อิสติฆฟารขอภัยโทษให้มาก** ไม่ว่ามนุษย์จะพยายามมากแค่ไหนเพื่อทำอะมัลของเขาให้สมบูรณ์ แท้จริงแล้วเขาย่อมต้องประสบกับการขาดตกบกพร่องอย่างเลี่ยงไม่พ้น ดังนั้นอัลลอฮ์จึงได้สอนพวกเราว่า ควรจะปรับปรุงแก้ตัวต่อส่วนที่บกพร่องอย่างไร พระองค์ได้สั่งให้เรากล่าวอิสติฆฟารหลังจากที่ได้ทำอิบาตะฮ์ต่างๆ เสร็จสิ้น พระองค์ตรัสไว้หลังจากที่ได้กล่าวถึงภารกิจต่างๆ ในหัจญ์ว่า

﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة: 199)

ความว่า “แล้วพวกเจ้าจงหลั่งไหลกันออกไป จากที่ที่ผู้คนได้หลั่ง ไหลกันออกไป และจงขอภัย ต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 199)

และพระองค์ได้สั่งนบีของพระองค์ เมื่อได้มาถึงบั้นปลาย ชีวิตของท่านที่เต็มไปด้วยการอิบาตะฮ์และการญิฮาดต่อผู้ในหนทางของพระองค์อัลลอฮ์ว่า ให้ท่านนบีกล่าวอิสติฆฟาร

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (1) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (2) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (3)﴾ (النصر)

ความว่า “เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์และการพิชิตได้มาถึงแล้ว และเจ้าได้เห็นประชาชนเข้าในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงขอภัยโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ” (สูเราะฮ์ อัน-นัศร)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้กล่าวในรูกูฮ์และสุญูดว่า

«سبحانك اللهم ربنا وجمدك، اللهم اغفر لي» رواه البخاري.

ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่ง โอ้พระผู้อภิบาลแห่ง เรา และด้วยการสรรเสริญสดุดีพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงอภัยโทษให้แก่ข้าด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์)

และทุกครั้งหลังละหมาด ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวว่า “อัสตัมฟิรุลลอฮุ” สามครั้ง

5. การทำความดีให้มาก แท้จริงความดีนั้นเปรียบเสมือนต้นไม้ที่สง่างาม มันต้องการการรดน้ำและการดูแลเอาใจใส่ เพื่อให้มันเติบโตและแข็งแรง และให้มันออกดอกออกผล และหนึ่งในเครื่องหมายว่างานที่ดีนั้นถูกรับแล้วก็คือ การได้ทำความดีต่อเนื่องหลังจากนั้น เพราะความดีหนึ่งมักจะเรียกหาความดีอื่นๆ ด้วย เหมือนกับมันได้กล่าวเรียกว่า นั่นพี่น้องของฉัน นี่พี่น้องของฉัน และนี่ก็เป็นความเมตตา และบุญคุณความประเสริฐ ของอัลลอฮุ ที่ทรงให้เกียรติบ่าวของพระองค์เมื่อเขาได้ทำดีและบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ ด้วยการที่พระองค์เปิดประตู สู่อะมัลดีนอื่นๆ อีก เพื่อให้เขาได้ใกล้ชิดพระองค์มากยิ่งขึ้น

และประเด็นที่สำคัญที่สุดที่เรา มีความต้องการในขณะนี้คือ อ ต้องรักษาความต่อเนื่องในการปฏิบัติอะมัลศอลิหฺของเราที่เคยทำมาแล้ว โดยต้องดูแลรักษามันและเพิ่มมันขึ้นเรื่อยๆ ทีละเล็กละน้อย และนี่ก็คือการฮิสติกอมะฮฺฮุนนั่นเอง

แปลโดยย่อจากเว็บ <http://www.saaaid.net/mktarat/hajj/85.htm>